

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Tegérovou v právním případě žalobkyně **European Property Management, spol. s r. o.**, IČ: 289 88 264, se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1 – Nové Město, zastoupené společnicí NEHIR PROPERTY INC., reg. č. 1397323, se sídlem Road Town 3152, Britské Panenské ostrovy, zastoupené JUDr. Janem Täubelem, LL.M., advokátem zapsaným v seznamu advokátů pod č. 11124, se sídlem Sokolovská 68/105, Praha 8 – Karlín, proti žalované **K. H.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, zastoupené Mgr. Patrikem Ferklem, LL.M., advokátem zapsaným v seznamu advokátů pod č. 12790, se sídlem Zaorálkova 1690, Roztoky, **o zaplacení částky 24.200 Kč**

t a k t o
:

- I. Žaloba o úhradu částky 24.200 Kč se **z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **j e p o v i n n a** uhradit žalované k rukám jejího zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 23.232 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenu zdejšímu soudu 1. července 2016 se společnost NEHIR PROPERTY INC. domáhá za žalobkyni, coby její společnice, po žalované zaplacení částky ve výši 24.200 Kč. Uvádí, že žalobkyně má dva společníky, společnost NEHIR PROPERTY INC. a společnost MANTA RAY MANAGEMENT S.A., kdy obě mají v žalobkyni podíl o velikosti 50 %. Dále uvádí, že žalobkyně nemá již od 2. srpna 2014 statutární orgán a že jedinou osobou, která je za žalobkyni oprávněna jednat vůči třetím osobám, je žalovaná, coby zmocněnkyně. K tomu dodává, že žalovaná je blízkou osobou ekonomického vlastníka druhé společnice žalobkyně, společnosti MANTA RAY MANAGEMENT S.A., a že lze proto žalovanou považovat za

osobu ovlivňující žalobkyni. Dále uvádí, že 9. února 2015 provedla žalovaná úhradu částky 24.200 Kč z účtu žalobkyně, že není zřejmé, z jakého důvodu byla tato platba provedena, neboť žalovaná nevyhověla výzvě společnosti NEHIR PROPERTY INC. a nepředložila jí vyžádané podklady, a že tím žalobkyni vznikla škoda.

Žalovaná s nárokem uplatněným v žalobě nesouhlasila a navrhla, aby zdejší soud žalobu zamítl. Ve svém vyjádření doručeném zdejšímu soudu 8. září 2016 doplněným podáním doručeným zdejšímu soudu 4. října 2016 uvedla, že není vlivnou osobou vůči žalobkyni, neboť žalobkyni zastupuje na základě mandátní smlouvy, podle které je to žalobkyně, coby zastoupená, kdo uděluje pokyny žalované, coby zástupkyni, a neboť na základě této mandátní smlouvy a k tomu vydané plné moci je žalovaná oprávněna zastupovat žalobkyni jen v omezeném rozsahu, když nemůže za žalobkyni např. uzavírat pracovní smlouvy a smlouvy o správě obchodních či administrativních center, přičemž správa obchodních a administrativních center tvoří hlavní činnost žalobkyně, nebo podepisovat účetní závěrky a daňová přiznání. Dále uvedla, že v období od 3. února 2015 do 27. února 2017 provedla za žalobkyni platby v souhrnné výši 460.000 Kč, přičemž všechny platby jsou řádné a důvodné a přičemž ve všech případech se jednalo o platby v rámci zajištění chodu žalobkyně. Dále uvedla, že žalovaná nemá jakožto zástupkyně žalobkyně žádné povinnosti vůči společnosti NEHIR COMPANY INC. a že tedy nemohla mít ani povinnost předložit jí vyžádané dokumenty. K tomu dodala, že má povinnosti pouze vůči žalobkyni, ale že valnou hromadou žalobkyně nebyla k předložení jakýchkoliv dokumentů vyzvána. Uvedla ještě, že podání žaloby považuje za pokus S. G., bývalého jednatele žalobkyně a ekonomického vlastníka společnosti NEHIR PROPERTY INC., o poškození dobrého jména žalované a xxx A. H. K tomu dodala, že S. G. již dříve podal na žalovanou a xxx A. H., trestní oznámení, přičemž trestní řízení bylo posléze rakouským státním zastupitelstvím zastaveno.

Na vyjádření žalované reagovala žalobkyně svou replikou doručenou zdejšímu soudu 27. prosince 2016 doplněnou replikou doručenou zdejšímu soudu 12. ledna 2017, ve kterých uvedla, že s tvrzeními žalované nesouhlasí. Uvedla, že žalovaná je vlivnou osobou, neboť vlivnou osobou může být podle odborné právní nauky kdokoliv, přičemž na právním postavení vlivné osoby ve vztahu k ovlivněné osobě nezáleží. Dále uvedla, že žalovaná je povinna předložit vyžádané dokumenty společnosti NEHIR PROPERTY INC. již nyní, neboť kdyby je předložila jednatele žalobkyně, k čemuž je povinna, mohla by společnosti NEHIR PROPERTY INC. následně požádat předložení těchto dokumentů žalobkyni, coby její společník. Dále uvedla, že částka 24.200 Kč představuje škodu způsobenou žalovanou žalobkyni, neboť žalovaná dosud neprokázala, že tato částka byla použita na úhradu dluhu žalobkyně.

Na obě repliky žalobkyně reagovala žalovaná svou duplikou doručenou zdejšímu soudu 7. února 2017, ve které uvedla, že na svých tvrzeních setrvává. Dále uvedla, že společnost NEHIR PROPERTY INC. a S. G. dále žalovala žalovanou o zaplacení částky 124.972.412 Kč, že toto řízení bylo u zdejšího soudu vedeno pod spisovou značkou 21 Cm 3/2015 a že toto řízení bylo vůči žalované pravomocně zastaveno. Ještě uvedla, že společnost NEHIR PROPERTY INC. a S. G. ještě žalovaná žalovanou o zaplacení částky 62.486.206 Kč, že toto řízení bylo vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod spisovou značkou 12 C 67/2013 a že řízení bylo vůči žalované zastaveno pro zpětvzetí žaloby.

Svémi podáními doručenými zdejšímu soudu 16. února 2017 a 24. února 2017 žalobkyně doplnila svá předchozí tvrzení a uvedla, že je přesvědčena o tom, že žalovaná je vlivnou osobou vůči žalobkyni. K tomu uvedla, že odborná právní nauka jednoznačně uzavřela, že vlivnou osobou může být kdokoliv, a to i např. majoritní věřitel, jak uzavřel Krajský soud v Brně. K tomu dodala, že závěr, že by žalovaná nebyla vlivnou osobou žalobkyně, by vedlo k odepření spravedlnosti, neboť žalobkyně, resp. její společníci by neměla žádnou jinou možnost ochrany svých práv. Uzavřela, že vzhledem k tomu, že žalobkyně nemá žádného jednatele, tak že je pouze na společnicích žalobkyně, aby se domáhali ochrany jejích práv.

Na základě shodných tvrzení stran, navržených důkazů (výpis z obchodního rejstříku týkající se žalobkyně pořízený 29. června 2016; potvrzení o registraci společnosti NEHIR PROPERTY INC.; plná moc udělená žalobkyní žalované datovaná 2. srpna 2011; společenská smlouva žalobkyně; dopis datovaný 19. října 2010 a adresovaný UniCredit Bank Austria AG obsahující prohlášení A. H. a S. G. o ekonomickém vlastnictví žalobkyně; dopis UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s. datovaný 24. července 2015 a adresovaný zástupci společnosti NEHIR PROPERTY INC.; výpis z účtu vedeného u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s. ve prospěch žalobkyně datovaný 3. března 2015; dopis žalované datovaný 15. května a adresovaný Mgr. Robertovi Pavlu, někdejšímu zástupci žalobkyně; pozvánka na zasedání valné hromady žalobkyně konané 2. června 2015 datovaná 5. května 2015; seznam osob přítomných na zasedání valné hromady žalobkyně konaného 2. června 2015; částečný zápis ze zasedání valné hromady spolu s jeho překladem pořízeným zástupcem společnosti NEHIR PROPERTY INC.; dopis zástupce společnosti NEHIR PROPERTY INC. datovaný 3. června 2015 adresovaný žalované; dopis zástupce společnosti NEHIR PROPERTY INC. datovaný 28. července 2015 a adresovaný žalované; dopis zástupce společnosti NEHIR PROPERTY INC. datovaný 7. září 2015; dopis žalované datovaný 15. září 2015 a adresovaný zástupci společnosti NEHIR PROPERTY INC.; pozvánka na zasedání valné hromady žalobkyně konané 27. května 2016 spolu s dodejkou; částečný zápis ze zasedání valné hromady žalobkyně konaného 27. května 2016 spolu s jeho překladem; dopis zástupce žalované datovaný 30. června 2016 zástupci společnosti NEHIR PROPERTY INC. obsahující námítky zástupce žalované do zápisu ze zasedání valné hromady konané 27. května 2016; dopis zástupce společnosti NEHIR PROPERTY INC. datovaný 13. července 2016 a adresovaný zástupci žalované dopis zástupce společnosti NEHIR PROPERTY INC. datovaný 30. června 2015 a adresovaný UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s.; dopis společnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s. datovaný 27. července 2015 a adresovaný zástupci společnosti NEHIR PROPERTY INC.; dopis zástupce společnosti NEHIR PROPERTY INC. datovaný 25. září 2015 a adresovaný UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s. spolu s podacím lístkem a dodejkou; dopis společnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s. datovaný 6. října 2015 a adresovaný zástupci společnosti NEHIR PROPERTY INC.; výpis z obchodního rejstříku týkající se společnosti Property Solutions s. r. o., IČ: 275 84 259, se sídlem náměstí Republiky 1078/1, Praha 1 – Nové Město; výpis z obchodního rejstříku týkající se společnosti SANRALANE INVEST s. r. o., IČ: 247 00 908, se sídlem náměstí Republiky 1078/1, Praha 1 – Nové Město; výpis z obchodního rejstříku týkající se společnosti Property Management Solutions s.r. o., IČ: 283 96 022, se sídlem náměstí Republiky 1078/1, Praha 1 – Nové Město; výpis z obchodního rejstříku týkající se společnosti LIBIRIS Finance s. r. o., IČ:

030 31 594, se sídlem náměstí Republiky 1078/1, Praha 1 – Nové Město; schéma vzájemného propojení společností; informace Ústředního státního zastupitelství pro stíhání hospodářské kriminality a korupce v Rakousku č. j. 24 St 5/16a-1 ze 7. září 2016 o zastavení trestního stíhání žalované spolu s překladem, včetně zamítavého stanoviska k žádosti o pokračování v řízení), skutečností soudu obecně známých nebo známých mu z jeho vlastní činnosti (odvolání proti usnesení zdejšího soudu č. j. 77 Cm 180/2015-54 z 24. února 2016; usnesení zdejšího soudu č. j. 21 Cm 3/2015-256 z 19. června 2015; usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 vydané 12. února 2016 v právním případě vedeném pod spisovou značkou 12 C 67/2013) a nesporných skutečností dospěl soud ke skutkovým závěrům, že žalobkyně nemá od roku 2014 žádného jednatele, neboť oběma dosavadním jednatelům, A. H. a S. G., zanikla jejich funkce uplynutím tříletého funkčního období, jakož i že žalobkyně má dva společníky, a to společnost NEHIR PROPERTY INC., jejímž ekonomickým vlastníkem je S. G., a společnost MANTA RAY MANAGEMENT S.A., jejímž ekonomickým vlastníkem je A. H. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že v průběhu roku 2011 žalobkyně uzavřela s žalovanou smlouvu, na základě které byla žalovaná oprávněna jednat za žalobkyni ve všech záležitostech s výjimkou uzavírání, měnění nebo ukončení jakékoliv smlouvy o správě managementu, uzavření jakékoli pracovní smlouvy s novými zaměstnanci, podávání žalob, měnění smlouvy o úvěru uzavřené mezi žalobkyní a UniCredit Bank Austria AG, podepisování účetní závěrky a daňových přiznání, uzavírání nových smluv o úvěru, zřizování dceřiných společností, uzavírání smluv s hodnotou plnění přesahující částku 250.000 Kč, měnění auditora, měnění banky a vzdávání se nároků s hodnotou přesahující částku 50.000 Kč, a že žalobkyně, za kterou jednali oba jednatele, na základě této smlouvy vystavila žalované plnou moc. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že jak na zasedáních valné hromady žalobkyně, tak i písemnými dotazy se společnost NEHIR PROPERTY INC. domáhala poskytnutí konkrétních účetních podkladů, jakož i sdělení podrobností o platbě částky 24.200 Kč provedené 9. února 2015 na vrub účtu žalobkyně. Dále soud dospěl ke skutkovému závěru, že se společnost NEHIR PROPERTY INC. současně neúspěšně domáhala po UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s. vydání opisů výpisů z účtů vedených u této banky ve prospěch žalobkyně.

Z § 71 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech v platném znění (dále jako „zák. o obch. korp.“) se podává, že vlivnou osobou je každý, s výjimkou členů orgánů ovlivněné osoby a prokuristy ovlivněné osoby, kdo pomocí svého vlivu v obchodní korporaci rozhodujícím významným způsobem ovlivní chování obchodní korporace.

Z § 71 odst. 5 zák. o obch. korp. se podává, že úprava jednání vlivné osoby se nepoužije na jednání členů orgánů ovlivněné osoby a jejího prokuristy.

Podle § 441 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění (dále jako „obč. zák.“) platí, že ujednájí-li si to strany, zastupuje jedna z nich druhou v ujednaném rozsahu jako zmocněnec, a že zmocnitel uvede rozsah zástupčího oprávnění v plné moci.

Z § 445 obč. zák. se podává, že udělením prokury zmocňuje podnikatel zapsaný v obchodním rejstříku prokuristu ke všem právním jednáním, k nimž dochází při provozu obchodního závodu, a to i k těm, k nimž se vyžaduje zvláštní plná moc, s výjimkou zcizování a zatěžování nemovitých věcí, ledaže je i k tomu výslovně udělena.

Podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jako „obč. soud. řád“) platí, že soud rozhoduje na základě zjištěného skutkového stavu věci, přičemž rozhodující je stav v době jeho vyhlášení.

Z § 151 odst. 1 obč. soud. řádu se podává, že v rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí, soud současně rozhodne i o povinnosti k náhradě nákladů řízení.

Podle § 142 obč. soud. řádu platí, že soud přizná účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, přičemž v § 137 obč. soud. řádu se podává, že náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníka a jeho zástupce, včetně soudního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné, náhrada za daň z přidané hodnoty a, je-li zástupcem účastníka řízení advokát, tak ještě odměna za zastupování určená podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v platném znění (dále jako „adv. tarif“) a podle jejich ustanovení o mimosmluvní odměně.

Výše mimosmluvní odměny se podle § 6 odst. 1 adv. tarifu stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát v právní věci udělal. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí 2.100 Kč, neboť podle § 8 odst. 1 adv. tarifu se za tarifní hodnotu považuje výše peněžitého plnění bez příslušenství v době započetí úkonu právní služby, tedy částka 24.200 Kč a podle § 7 bodu 5 adv. tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby v tarifní hodnotě přes 10.000 Kč do 200.000 Kč částku 1.500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1.000 Kč, o které hodnota převyšuje 10.000 Kč. Úkony právní služby, na něž se sazba mimosmluvní odměny vztahuje, jsou potom vyjmenovány v § 11 adv. tarifu.

Výše náhrady hotových výdajů se podle § 13 odst. 3 adv. tarifu stanoví částkou 300 Kč za jeden úkon právní služby.

Náhrada za daň z přidané hodnoty se advokátovi ustanovenému soudem jako opatrovník přizná, pokud o ni požádá a pokud podle § 14a odst. 1 adv. tarifu předloží soudu osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty.

Podle § 148 odst. 1 obč. soud. řádu platí, že stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Vzhledem k tomu, že se žalobkyně domáhá po žalované zaplacení částky 24.200 Kč coby náhrady škody způsobené tím, že žalovaná nejednala v obhajitelném zájmu žalobkyně, coby ovlivněné osoby, postupoval zdejší soud tak, že si nejdříve posoudil, zda je žalovaná vůči žalobkyni vlivnou osobou.

Kdo je vlivnou osobou, je v českém právním řádu upraveno jednak pomocí pozitivní definice obsažené v § 71 odst. 1 zák. o obch. korp., podle které je vlivnou osobou každý, kdo pomocí svého vlivu v obchodní korporaci rozhodujícím významným způsobem ovlivní chování obchodní korporace, jednak pomocí negativní definice obsažené v § 71 odst. 5 zák. o obch. korp., podle které nemohou být vlivnou osobou členové orgánů obchodní korporace a prokurista ovlivněné osoby. Tento negativní výčet potom odborná právní nauka vykládá tak, že se jedná o volené či jmenované členy orgánů obchodní korporace, prokuristu a další osoby v obdobném postavení, jako např. likvidátor, opatrovník nebo insolvenční správce.

Zdejší soud se přitom s tímto výkladem odborné právní nauky ztotožňuje, neboť ovlivněním se podle českého právního řádu rozumí vykonání vlivu vlivnou osobou vůči určité obchodní korporaci, a to tak, že rozhodujícím významným způsobem ovlivní chování této obchodní korporace. A vzhledem k tomu, že obchodní korporace, coby právnická osoba ve smyslu § 20 obč. zák., jedná prostřednictvím svých orgánů, a to jak v rámci své vnitřní struktury, tak i navenek, je nutno chápat ovlivnění chování obchodní korporace tak, že ovlivněn je konkrétní orgán obchodní korporace. Neboli, ovlivní-li někdo rozhodujícím významným způsobem chování obchodní korporace např. tak, aby uzavřela určitou kupní smlouvu, potom je tento vliv vykonán vůči orgánu této obchodní korporace, resp. jeho členům, který je oprávněn tuto smlouvu za obchodní korporaci uzavřít, v tomto případě tedy např. vůči statutárnímu orgánu nebo prokuristovi. Proto zdejší soud souhlasí s výše uvedeným výkladem odborné právní nauky v tom, že volení či jmenování členové orgánů obchodní korporace, prokurista a další osoby v obdobném postavení, jako např. likvidátor, opatrovník nebo insolvenční správce nemohou být vlivnými osobami vůči obchodní korporaci, jejímiž členy nebo prokuristou nebo jinou osobou v obdobném postavení jsou, neboť tyto osoby jsou ty, vůči nimž je vliv vykonáván, pročež nemohou být současně i těmi, které ovlivňují.

Na základě právě uvedených závěrů zdejší soud dospěl k závěru, že žalovaná není vlivnou osobou ve smyslu § 71 odst. 1 zák. o obch. korp. vůči žalobkyni, neboť spadá mezi osoby, na které se vztahuje negativní definice uvedená v § 71 odst. 5 zák. o obch. korp. Nejdříve je nutno podotknout, že v posuzované době je žalovaná jedinou osobou, která mohla za žalobkyni platbu částky 24.200 Kč uskutečnit. Proto platí, že představuje-li platba částky 24.200 Kč chování žalobkyně na uskutečnění na základě ovlivnění, jak tvrdí žalobkyně, tak že žalovaná musela být naopak osoba, vůči které byl onen vliv vykonán. Tedy že platí, že žalovaná je cílem ovlivnění, neboť o ovlivnění žalobkyně s úmyslem docílit určitého chování navenek může jít jedině tehdy, dojde-li k ovlivnění žalované, která byla v posuzované době jedinou osobou oprávněnou jednat za žalobkyni navenek, a to jen v rozsahu zmocnění. Dále k tomu zdejší soud uvádí, že žalovanou je potřeba považovat za osobu v obdobném postavení jako prokurista, likvidátor, opatrovník a insolvenční správce a že i proto je potřeba uzavřít, že spadá mezi osoby, na které se vztahuje negativní definice uvedená v § 71 odst. 5 zák. o obch. korp. Jak bylo v průběhu řízení zjištěno, žalovaná je zmocněnkyně žalobkyně ve smyslu § 441 obč. zák., když je za žalobkyni oprávněna jednat v rozsahu zmocnění, tj. ve všech záležitostech s výjimkou uzavírání, měnění nebo ukončení jakékoliv smlouvy o správě managementu, uzavření jakékoli pracovní smlouvy s novými zaměstnanci, podávání žalob, měnění smlouvy o úvěru uzavřené mezi žalobkyní a UniCredit Bank Austria AG, podepisování účetní závěrky a daňových přiznání, uzavírání nových smluv o úvěru, zřizování dceřiných společností, uzavírání smluv s

hodnotou plnění přesahující částku 250.000 Kč, měnění auditora, měnění banky a vzdávání se nároků s hodnotou přesahující částku 50.000 Kč. Přitom, spadá-li podle české právní úpravy a výkladu odborné právní nauky mezi osoby, které nemohou být vlivnými osobami prokurista, když prokura představuje podle § 450 odst. 1 obč. zák. zvláštní typ zastoupení, podle kterého je prokurista oprávněn zastupovat podnikatele ke všem právním jednáním, k nimž dochází při provozu obchodního závodu, a to i k těm, k nimž se vyžaduje zvláštní plná moc, s výjimkou zcizování a zatěžování nemovitých věcí, ledaže je i k tomu výslovně udělena, potom je nutno pomocí logické metody výkladu pomocí *argumentu a fortiori a maiori ad minus* mezi tyto osoby zařadit i žalovanou, která má coby prostá zmocněnkyně oproti prokuristovi mnohem menší rozsah oprávnění jednat za žalobkyni.

Na závěr zdejší soud pro podporu svých závěrů dodává, že pokud by platil opačný závěr, tedy že žalobkyně je vlivná osoba, potom by to znamenalo, jednak že žalovaná využila svůj vliv vůči sobě samé, aby sama sebe, coby jedinou osobu oprávněnou v posuzované době jednat za žalobkyni, ovlivnila a docílila žádoucího chování žalobkyně, jednak že stejně tak by mohl vykonat vliv vůči sobě samému i statutární orgán obchodní korporace, tj. např. jednatel, nebo prokurista obchodní korporace. Jak patrně, tento závěr vede k nesmyslným závěrům a jej třeba pomocí pravidla *argumentu ad absurdum* odmítnout.

Tvrzení žalobkyně opřené o soudní výklad starší právní úpravy (rozhodnutí Nejvyššího soudu v právním případě vedeném pod spisovou značkou 29 Cdo 3663/2008) zdejší soud neshledal jako důvodné. Tento soudní výklad se totiž týkal právní úpravy, která byla postavena na konceptu, že orgány právnické osoby jednají jménem této právnické osoby, kdežto současná právní úprava vychází z konceptu, podle kterého i orgány právnické osoby jednají za právnickou osobu. A protože podle současné právní úpravy jsou všichni, kdo jsou oprávněni jednat za právnickou osobu, jejími zástupci, bylo nutno vedle obecného vymezení vlivné osoby současně vytvořit i pravidlo, podle kterého nemohou být ty osoby, které jsou cílem ovlivnění a které podle dosavadní úpravy zpravidla jednaly jménem právnické osoby (např. statutární orgán, likvidátor), považovány za ovlivněné osoby. Vzhledem k tomu, že současná úprava je postavena na jiné koncepci, než právní úprava, již se soudní výklad, kterého se žalobkyně dovolává, týká, nezbylo zdejšímu soudu než uzavřít, že tento soudní výklad nelze podle nové úpravy použít. Ještě k tomu zdejší soud dodává, že v případě posuzovaném Nejvyšším soudem se jednalo o to, že třetí osoba přinutila jednatele, aby uzavřel určitou smlouvu, což je další příklad toho, že ovlivní-li někdo obchodní korporaci, potom ovlivní orgán oné obchodní korporace, která je oprávněna učinit jednání, kterého se vlivná osoba snaží docílit.

Vzhledem k tomu, že se žalobkyně domáhá po žalované náhrady škody způsobené tím, že žalovaná nejednala v obhajitelném zájmu žalobkyně, coby ovlivněné osoby, jakož i vzhledem k tomu, že žalovaná není ze své pozice zmocněnkyně žalobkyně osobou vlivnou podle § 71 odst. 1 zák. o obch. korp. vůči žalobkyni a že tedy nemohla využít žádný vliv vůči žalobkyni k újmě žalobkyně, nezbylo soudu než aby postupem podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 zák. o obch. korp. a žalobu zamítnout.

Protože se jedná o rozhodnutí, kterým se řízení u zdejšího soudu končí, postupoval zdejší soud současně i podle § 151 odst. 1 obč. soud. řádu a rozhodl o nákladech nákladů řízení. Rozhodl

přítom podle § 142 odst. 1 obč. soud. řádu ve spojení s § 137 obč. soud. řádu a přiznal žalované právo vůči žalobkyni na náhradu nákladů řízení, neboť žalovaná měla ve věci plný úspěch a během řízení žalované vznikly v souvislosti s účelným uplatňováním jejího práva náklady. Výši nákladů řízení, které je žalobkyně povinna nahradit žalované, potom soud určil podle § 137 odst. 1 obč. soud. řádu ve výši 23.232 Kč, z odměny zástupci žalované, advokátovi, za osm úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb podle § 11 odst. 1 písm. a) adv. tarifu, 5x písemné podání nebo návrh ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) adv. tarifu, 2x účast na jednání soudu podle § 11 odst. 1 písm. g) v celkové výši 2.100 Kč, tj. celkem 16.800 Kč, spolu s náhradou hotových výdajů za osm úkonů právní služby v celkové výši 2.400 Kč a spolu s náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 19.200 Kč, tj. 4.032 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze (§ 201 obč. soud. řádu), a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze.

V Praze, 13. dubna 2017

JUDr. Marie Tegérová v. r.
samosoudce

Za správnost:
Zuzana Kalná